

Motion till riksdagen 2005/06:Fi282

av **Ingrid Burman m.fl. (v)**

Rimliga löner och lönetak i statlig tjänst

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om lönetak i statlig tjänst.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om avgångsvederlag.

Motivering

Vänsterpartiet har vid ett flertal tillfällen påtalat det orimliga i att bevilja fantasilöner för ledande personer i både privat och offentlig tjänst. Vi har gjort det utifrån Vänsterpartiets grundläggande normer och värderingar. Fantasilöner och löneskillnader som ökar år efter år gör det svårt att upprätthålla moral och solidaritet i samhället.

Om det upplevs som att en liten elit av chefer inom och utom den offentliga sektorn ges ökade löneförmåner år efter år samtidigt som löneutvecklingen för andra grupper släpar efter blir det svårt att hålla samman ett samhälle, speciellt i tider med svåra ekonomiska problem. De stora ekonomiska makt-havarna talar om ledarskapets betydelse och betonar att ledarskapet skall belönas rikligt, samtidigt som man förnekar att ledarnas uppträdande har en samhällsmoralisk betydelse. Förmånerna blir då plötsligt enbart en fråga för en liten grupp i samhällets topp. När ansvar utkrävs av rikligt belönade ledare blir ursäkterna ofta flerfaldiga.

Staten kan som arbetsgivare vara pådrivande genom att föra en lönepolitik som skapar legitimitet för viktiga verksamheter och ett bra samhällsklimat. Vänsterpartiet har i olika sammanhang motionerat om att staten som arbetsgivare skall ha statsministerns lön som tak vid lönesättning av ledande befattningshavare. Detta bör vara statens position inför löneförhandlingar om olika chefsjobb. Statsministern är högste chef inom det statliga området, och har det största ansvaret. Detta lönetak borde också kunna fungera som moralisk

Fel! Okänt namn på

norm för kommuner, landsting och privata företag. Vi anser därför att ett lönetak bör införas för arbete i statens tjänst. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Vänsterpartiet har också krävt en översyn av de trygghetspaket som finns. Ett sätt är att knyta an till lagen om anställningstrygghet, där lön skall betalas ut under 3, 6 eller 12 månader beroende på anställningstidens längd och den anställdes ålder.

Ett annat är att efterlikna riksdagsmännens villkor där man garanteras 80 % av inkomsten under ett år efter en mandatperiod i riksdagen, och där inkomsten är avräkningsbar mot andra inkomster. En del har gjorts för att strama upp ”fallskärmarna”, men staten kan som arbetsgivare ha en målsättning att gå vidare. Osäkerheten i toppchefer trygghet är starkt överdriven. Det är inte vanligt att chefer behöver två eller fler årslöner för sitt uppehälle. Risker är snarare att överdådiga avgångsvederlag gör att vissa toppchefer görs ekonomiskt oberoende för återstående arbetsliv. De blir så pass förmögna att de inte behöver arbeta mer för sitt levebröd. Detta överbeskyddande skapar oansvarighet bland personer i ledande ställning. Avgångsvederlag skall vara en rimlig omställningsersättning, inte en garanterad hög levnadsstandard livet ut. Detta bör ges regeringen till känna.

Stockholm den 5 oktober 2005

Ingrid Burman (v)

Elina Linna (v)

Gunilla Wahlén (v)